

CASE:**RARRT****Mias udfordring**

Temaer: Undgå at hoppe på limpinden, skabe positive indre billeder, reflektere over og bevidstgøre egne automatiske reaktioner.

Mia er spændt på at møde 6. klassen, hvor hun netop har fået timer som støttelærer. Hun ved allerede, at der er flere børn i klassen med særlige behov, hvorfor det er blevet bestemt, at der er behov for to voksne i klassen. Klasselæreren har på forhånd gjort Mia opmærksom på, at flere af børnene er meget ”vanskelige og grænsesøgende”, men Mia har bestemt, at hun vil forsøge at gøre sig sine egne indtryk. I dag vil hun bare observere.

Da Mia nærmer sig klasselokalet, hører hun en del tumult derinde. Hun skynder sig derind og ser en høj og ranglet dreng, som er klædt i sort tøj med hættens trukket op over hovedet. Han står ved smartboardet og ser på en musikvideo med et rockband. Musikken er skruet helt op og højttalerne skratter. Andre børn i klassen råber til drengen om at skrue ned, men drengen ignorerer dem.

Mia får straks en impuls til at skælde drengen ud, men gør sig blot bevidst om denne impuls, mens hun afventer klasselæreren Gitte, der kort efter træder ind ad døren.

Gennem hele timen holder Mia særligt øje med den sortklædte dreng, Thor, mens Gitte underviser. Hun overvåger samtidig sine egne reaktioner, tanker og følelser, og hun registrerer, at han gentagne gange ”kalder på” negative følelser og impulser i hende. Hans ligegyldige holdning, hans skulende øjne, hans flabede kommentarer til Gittes undervisning og hans dystre, mørke fremtoning betyder, at Mias automatiske indre billeder af ham bliver negative, og hun forestiller sig, at han vækker de samme negative reaktioner hos de fleste andre.

Mia ved dog, at Thor netop ”kalder på” det absolut modsatte af, hvad han egentlig har brug for. Hun forestiller sig, at han er opvokset i nogle samspilsmønstre, der har betydet, at han forventer negative tilbagemeldinger fra andre. Han har derfor fået et fjendtligt billede af skolen og har kun triste tanker om sin egen fremtid.

Mia beslutter sig for, at hun vil forsøge at undgå at reagere på sine automatiske impulser i forhold til Thor. Hun vil arbejde på at skabe et mere positivt indre billede af ham og forstå ham i lyset af hans hidtidige erfaringer. Hun vælger at udfordre sig selv til at insistere på at fortolke Thors adfærd som hans aktuelt bedste strategi i beskyttelsen af sig selv mod den fjendtlige verden. Mia ved, at Thor hele tiden (ubevidst) forsøger at få omgivelserne til at bekræfte dette fjendtlige verdensbillede, som føles trygt og kendt for ham, selvom det samtidig er meget u hensigtsmæssigt for hans udvikling og trivsel. Hun er derfor opmærksom på, at det bliver en kamp at modstå trangen til at ”hoppe på limpinden”. Hun er nødt til konstant at overvåge sig selv for at vælge at fastholde et positivt billede af ham og for at reagere i strid med hans forventninger og hendes egne automatiske impulser.

Mia arbejder de følgende måneder hårdt på at etablere positive interaktioner med Thor. Hun er opmærksom på at møde ham med smil og et åbent kropssprog. Hun viser nysgerrighed over for hans interesser for musik og tegneserier. Hun gør sig umage med at leve sig ind i hans oplevelser og forsøger at tage hans perspektiv. Hun er opmærksom på at markere sine grænser over for ham, men fastholder hele tiden, at hun gerne vil samværet med ham, og hun spejder kontinuerligt efter sider, der vækker empati og identifikation hos hende.

Den første måned reagerer Thor med endnu mere negativitet, og nogle dage dukker han slet ikke op i skolen. Gitte og flere af de andre lærere påpeger over for Mia, at hun er nødt til at være mere bestemt over for Thor – at han ikke kan nås gennem smil og opmuntringer, men at han hele tiden skal holdes i kort snor.

Men Mia holder fast på sit positive billede og forsøger samtidig at få de andre lærere til at få øje på flere af hans positive sider. Hun opdager for eksempel, at han er fantastisk god til at tegne og i det hele taget er en meget intelligent og fintfølelse dreng. Hun fortæller ofte positive anekdoter om ham over frokosten og fremmer følelsen af indlevelse og empati ved at beskrive, hvor svært det er for ham at indgå i positive dialoger, fordi han er opvokset i et miljø af negativ og kritiserende kommunikation.

Ligeså stille begynder der at ske positive forandringer, og Thor begynder at virke mere glad. Han henvender sig oftere til Mia og synes også at få bedre relationer til et par af drengene i klassen. Hun oplever, at flere af de andre lærere begynder at lade sig smitte af Mias positive fortællinger om Thor.

Mia mærker dog tydeligst forandringerne i sig selv. Hvor hun i starten skulle tvinge sig selv til at få øje på Thors positive sider, har hun nu et positivt indre billede af ham, der ofte aktiveres helt automatisk. Kun sjældent hopper hun på limpinden og responderer negativt på hans udspil, men her er hun god til at få fat i sig selv og rette op på deres interaktion igen. Hun nyder nu at være sammen med ham, og fortolker nemmere hans adfærd positivt og ressourcefokuseret. Hun ved, at denne forandring i hende selv vil afspejle sig i hendes øjne og adfærd og derigennem åbne døren for flere positive udviklingskridt hos Thor. Hendes positive billede af ham vil åbne hans muligheder for at identificere sig med et positivt selvbillede og tage afstand fra det meget negative selv- og omverdensbillede.